

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 63.

Extraordinair Session.

23de Møde.

Torsdagen den 27de Septbr.

(Forts.)

Johansen (fortsat): Naar Rigsdagsmanden for Viborg Amts første Valgkreds (Nørsgaard) yttrede, at han ønskede, at Folket skulde komme i No, da kan jeg gjerne dele dette Ønske med ham, idet jeg ogsaa troer, at der er Mange, som ønske, at disse Oplosninger, Valg o. s. v., som idelig og idelig have staaet for Døren, ikke saa ofte skulle foregaae, men jeg kan ingenlunde dele hans Mening om, at Folket for enhver Priis vil staae sig til No. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa en Uttring, som jeg har hørt for en Tid tilbage, nemlig under det ørstedste Regimente. Der var jo i den Tid fra flere Sider truet og talt om Oetroyering og saadant Noget, og da var der Mand i min Egn og navnlig en Mand, som har staaet ved Hans Majestæts Garde tilfods og været med i Felttogene i Krigsaarene, der yttrede sig saaledes: „Lad dem kun prøve paa at tage vore Friheder og Rettigheder fra os; vi have mødt Tjenden i aaben Mark, da det gjaldt om at forsvare os mod vore udbortes Tjender, og man skal see, at vi ikke ere mindre bange for at møde, naar det gjælder om at forsvare os imod vore indvortes Tjender.“ Han er ikke den Æneste, jeg har hørt sige Uttringer af. En Mand, som tidligere ogsaa har tjent i Hæren, han har nemlig i sin Tid staaet som Grenadeer ved et af Regimenterne, har udtalt sig i lignende Retning. Dette, synes mig, vidner om, at man ikke er saa tilbøielig, som den ærede Rigsdagsmand

meente, til at staae sig til No med, hvad der bydes os. Da jeg nu har faaet Ordet, skal jeg dog tillade mig at motivere min Stilling til denne Sag, og da maa jeg tilstaae, at uagtet Alt det, jeg har hørt tale til Forsvar for denne Heelstæts-Sag, saavel heri Salen som andetsteds, er jeg ikke bleven rokket i den Overbeviisning, jeg har havt lige fra den Tid, jeg første Gang læste Forslaget i Bladene, den nemlig, at dersom Rigsdagen uden videre Forbehold eller Betingelser gav sit Minde til denne Lovs Ikrafttræden, da vilde den derved have givet den Frihed og Folketret, som det danske Folk, lige siden det fik sin Grundlov, har sat saa stor Priis paa og som har bevirket saa mange velgjørende Løve for alle Samsundsclasser, Naadestødet. Jeg vil ikke tale om den indskrænkede Myndighed saavel i finantzielle som i andre Lovgivningsfager, Heelstatens Repræsentation vil faae. Det er allerede tilstrækkelig fremhævet af flere ærede Talere, og jeg skal derfor indskrænke mig til at udtale, at jeg aldrig vil kunne give mit Ja til, at Indskrænkningen af Danmarks Grundlov af 5te Juni 1849 skal træde i Kraft, saalænge jeg ikke bliver bekendt med en Fællesforfatningslov for Monarchiets Heelhed, der bedre end den, man nu kjenner, sikrer det danske Folks velerhvervede Friheder og Rettigheder. Jeg kan gjerne sige, at det gjør mig ondt, at jeg ikke kan det, og jeg har ogsaa viist, at jeg vil give mit Ja, men under Betingelser, saaledes at disse Rettigheder kunne blive sikrede, og derfor har jeg stemt for alle de Forslag, der have foreligget i en saadan Retning og navnlig har jeg tænkt at henholde mig nærmest til det Forslag, der var stillet af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te